

LES: DE VERSTANDIGE HANDELAAR

Op de berg

Behár

Aliya
2

Leviticus 25:14-18

INLEIDING:

In het land dat God zijn volk beloofd had, woonden de Kanaänieten. Het woord Kanaäniet betekent zoets als 'handelaar' of 'verkoper'. Wie weet wat dat is, een handelaar? Wat doet een handelaar eigenlijk? En wanneer ben je nou een goede handelaar? Om daarachter te komen, gaan we een spel doen.

TEKST VAN DE WEEK

En niemand mag zijn naaste uitbuiten.
Vrees echter uw God, want Ik ben de HEERE, uw God.
Leviticus 25:17

BENODIGDHEDEN:

- 10 kaartjes met hout (erop getekend)
- 10 kaartjes met steen (erop getekend)
- 30 kaartjes met een maaltijd (erop getekend)

AAN DE SLAG:

We gaan een spelletje doen waarvoor drie vrijwilligers nodig zijn die goed kunnen handelen.

Vertel de vrijwilligers dat het doel van het spel is dat ze ieder een huis bouwen voor hun gezin en dat we na het spel gaan kijken wie dit het best heeft gedaan.

Voor het bouwen van een huis, hebben ze ten minste 3 steen-kaartjes en 3 hout-kaartjes nodig die je in 1x moet neerleggen. Maar verder uitbouwen mag in volgende beurten ook met enkele steen of houtkaartjes. Hoe meer steen/hout jouw huis heeft, hoe groter en mooier hij is. Wanneer je bouwt, leg je de kaartjes open voor je neer.

Elke beurt is een dag, waarop in ieder geval gegeten en gedronken moet worden, anders sterft je gezin van de honger en heeft het bouwen van een huis niet veel zin meer. Dus aan het eind van elke dag moet er een maaltijdkaartje worden betaald.

Leg deze op zijn kop op het midden van de tafel.

Verder mag er op een dag worden gehandeld of gebouwd. De volgorde van de acties maakt niet uit en je mag net zoveel handelen als je wilt.

In principe is de waarde van een steen/hout-kaartje gelijk aan 3 maaltijd-kaartjes, maar handelaren mogen ook zelf hun prijs bepalen.

Geef de eerste vrijwilliger alle maaltijdkaartjes. De tweede vrijwilliger krijgt de houtkaartjes en de derde vrijwilliger de steenkaartjes.

Dag 1 begint:

Laat de spelers hun tactiek bedenken.

Ze zullen in ieder geval moeten handelen om een maaltijd te krijgen. Nu is het afhankelijk van de eerste vrijwilliger of er een eerlijke prijs voor

de maaltijd wordt gevraagd of niet. Iedereen moet namelijk eten en drinken, dus deze speler heeft een machtspositie.

Dag 2 begint:

Er is gehandeld. Deze dag kan er gekozen worden om weer te handelen, of om te bouwen. Zeer waarschijnlijk kan de speler met de maaltijdkaartjes bouwen. Of de anderen al wat kunnen doen, is de vraag..

Dag 3 begint: . . .

Ga door totdat alle maaltijdkaartjes op zijn, of iedereen een huis heeft gebouwd.

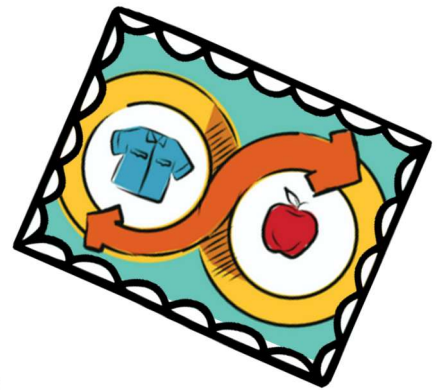
Kijk samen naar het resultaat. Hoe voelt dat voor de verschillende vrijwilligers?

Wie was nou de beste handelaar? Bespreek samen waarom verschillende keuzes zijn gemaakt.

Bijvoorbeeld: Wie wilde het grootste huis? Wie wilde dat iedereen een huis zou hebben?

Wie wilde zoveel mogelijk krijgen voor zijn kaartjes? Wie hoopte dat een ander geen huis kon bouwen?

Hoe had het eruit gezien als alles bij de eerste dag eerlijk was verdeeld? (dan had iedereen op dag 2 een huis kunnen bouwen en waren er heel wat dagen overgebleven, waarop lekker genoten kon worden van rust en eten en drinken).

De Kanaänieten waren dus handelaars. Ook weten we dat het slechte mensen waren, want God wilde ze uitroeien. Zouden zij eerlijke prijzen hebben gevraagd voor de spullen die ze verkochten? Waarschijnlijk niet. Hoe zou de verdeling eruit hebben gezien bij de Kanaänieten, als zij dit spelletje hadden gedaan? Waarschijnlijk waren er heel wat gezinnen die zouden sterven van de honger, omdat iemand die iets verkocht wat iedereen nodig had, kon vragen wat hij wilde voor zijn waren. Ook als deze waren eigenlijk niet zoveel waard waren. Sommige gezinnen zouden sterven van de honger of kou, terwijl andere gezinnen in grote huizen woonden. Een 'goede' Kanaäniet is waarschijnlijk iemand met status. Een groot huis en veel rijkdommen. En dan maakt het niet uit hoe hij daaraan komt, want mensen kunnen toch zelf kiezen of ze zijn waren wel of niet willen kopen voor de prijs die hij vraagt? Een Kanaäniet vertrouwt op zijn eigen inzicht en ellenbogen.

Lees samen de aliya. In deze aliya worden regels gegeven waaraan de Israëlieten zich moeten houden als ze in het beloofde land aankomen. God wil de Israëlieten iets leren over handelen. Hij heeft net iets verteld over het jubeljaar en sommige mensen begonnen misschien wel gelijk te denken aan de mogelijkheden die dit gaf. Je kunt je land dus verkopen en krijgt het na een aantal jaar weer terug, zonder dat je daarvoor hoeft te betalen! Dat biedt mogelijkheden! Dan moet je het land natuurlijk verkopen in het laatste jaar voor het jubeljaar. Dan kun jij lekker geld vangen en dan kan die ander jouw land maar 1 jaar gebruiken. Een stuk land is een stuk land he, dus de waarde blijft hetzelfde in het eerste of het 49ste jaar.. Toch?

Nee. God kent ons. Hij weet wat er in ons hoofd omgaat en komt gelijk met een waarschuwing: 'Je mag elkaar niet uitbuiten.'

Je verkoopt niet je stuk land op basis van zijn grootte, maar op basis van de hoeveelheid oogst dat iemand van het land kan halen.

God voegt er nog aan toe dat de Israëlieten Hem moeten vrezen. Maar wat heeft dat ermee te maken dan?

Je gedrag wordt vaak bepaald door wie of wat je vreest. Vrees jij dat je je gezin geen goed onderdak kunt bieden als je je spullen niet heel duur verkoopt? Of vrees je dat God alles ziet wat je doet en je naar je daden zal vergelden? Verwacht je je veiligheid van jouw inspanningen en slinksheden, zoals de Kanaänieten? Of verwacht je dat God voor je zorgt als je je aan Zijn bepalingen houdt?

God belooft zijn volk dat zij onbezorgd in het land zullen kunnen wonen, wanneer zij zich aan Zijn bepalingen houden. Dit betekent dat iedereen dus genoeg zal hebben en er rust en vrede is in het land.

Tegenwoordig zouden veel mensen zeggen dat dat het plezier uit het 'spel' haalt. Alles voor een eerlijke prijs verkopen? Dan kan niemand toch winnen? Dat is de Kanaäniet, die met ellebogenwerk er beter vanaf probeert te komen dan de rest.

Maar wanneer we Gods wil doen, winnen we als gemeenschap en zorgt Hij persoonlijk dat we zullen hebben wat we nodig hebben.

Kijk eens terug naar je gedrag van de afgelopen dagen of let de komende tijd eens op je gedrag. Kun je erachter komen wat jij vreest?

Vrees je dat je niet genoeg zult hebben? Dat je minder zult hebben dan een ander? Of vrees jij God?

En als het antwoord anders is dan je zou willen, praat en bid er dan met iemand over.

God wil je echt helpen om dichter bij Hem en Zijn bedoelingen te komen!